

ભયથી આસ્થા તરફ

~ ભાવાનુવાદ સંકલન : સંગીતાબહેન મોદી (અમદાવાદ)

મેં સ્ટીયરીંગ વ્હીલ પર મારા હાથ મૂક્યા ત્યારે મારા હાથ પરનો પરસેવો જોઈને મારા ડ્રાઈવિંગ શિક્ષક બોલ્યા, ‘અરે ! તમે તો ખરેખર નર્વસ લાગો છો.’ ત્યારે મારી ઉંમર ૧૫ વર્ષની હતી અને મારી ઉંમરનાં મોટાં ભાગનાં બાળકો ડ્રાઈવિંગ શરૂ કરીને ઘણાં ખુશ હતાં. પણ ત્યારે મને આ દિવસની જ બીક હતી અને હું વાહન ચલાવી શકીશ કે કેમ તેવો વિશ્વાસ પણ નહોતો.

સાત વર્ષ પછી પણ હું ડ્રાઈવિંગથી ટેટલી જ ડરતી હતી. આ સમયે, મને બે નોકરીની ઓફર આવી. દર વખતે જેમ મારા જીવનના મહત્વના નિર્ણયોમાં કરું છું તેમ, મેં આ બંને વિકલ્પો મારા ગુરુ સદ્ગુરુ સંત પ. પૂ. શાંતિદાદા સમક્ષ રજૂ કર્યા. મારા મતે તો પસંદગી એકદમ સરળ હતી. એક ઓફર એવી હતી કે જે ઘરથી ફક્ત બે મિનિટના ડ્રાઈવ પર હતી અને તે એક સલામત તેમજ ચોક્કસ પગારવાળી ઓફિસની નોકરી હતી. અને બીજી ઓફર એ ચોક્કસ પગાર વગરની અને ઘરથી દૂર તેમજ ગુનાખોરી વધુ હોય તેવા ભયજનક વિસ્તારમાંથી ડ્રાઈવ કરીને જવું પડે તેવી નોકરી હતી.

જ્યારે મેં આ બાબતેનું માર્ગદર્શન મેળવવા શાંતિદાદાને પૂછ્યું, ત્યારે તેઓ પ્રેમથી હસ્યા અને અંગ્રેજીના એક પ્રચલિત વાક્યને બીજા શબ્દોમાં જણાવીને કહ્યું, “જો બેટા, તું બે મિનિટ દૂરના અંદરે આવેલી નોકરી સ્વીકારીશ તો, તારી ગાડીમાં તારી બાજુની સીટ પર બેઠેલા ભગવાન કહેશે, ‘બસ, આપણે આટલાં જલદી પહોંચી ગયાં ?’ તેથી બીજી ઓફરનો સ્વીકાર કર કે જેથી તારી બાજુમાં બેઠેલા ભગવાનને તું ગાડીમાં શહેર બતાવી શકે.” મને જરા પણ મનાતું નહોતું કે, શાંતિદાદા કેમ મને આવી વધારે અઘરી અને તકલીફવાળી નોકરી પસંદ કરવાનું કહી રહ્યા છે. પરંતુ, તેઓએ મને ક્યારેય ખોટા માર્ગ દોરી નહોતી, એટલે ખચકાટ સાથે પણ મેં તેઓની આજ્ઞાનું પાલન કર્યું.

મારે આ નોકરીમાં ક્લાયન્ટના ઘરની મુલાકાત લેવાની હતી, તેથી કામના પહેલા અઠવાડિયા દરમિયાન મેં ગૂગલ ખોલીને તેમાં ક્લાયન્ટના ઘરનું સરનામું નાખ્યું. ગૂગલના પહેલા જ સર્ચ પરિણામમાં ‘શૂટિંગ’ શબ્દ જોવામાં આવ્યો, એટલે કે, ક્લાયન્ટના ઘરની આજુબાજુના વિસ્તારમાં બંદૂકથી વધુ હિંસા થતી હતી. મને થયું ખરેખર ?! જેમજેમ મારી કાર ક્લાયન્ટના ઘર તરફ આગળ વધતી ગઈ, તેમ તેમ મારા હૃદયના ધબકારાની ગતિ પણ એની સાથે સાથે તેજ થતી ગઈ.

મારી પહેલી મુલાકાત પતાવીને ક્લાયન્ટના ઘરની બહાર નીકળતાં જ મેં ઝડપથી આજુબાજુના વિસ્તારનું અવલોકન કર્યું. મને ખ્યાલ હતો કે,

હું એક અસુરક્ષિત વિસ્તારમાં છું, તેથી હું ઝડપથી પાછી કારમાં બેસી ગઈ, દરવાજા લોક કર્યા અને સ્ટીયરીંગ વ્હીલને જોરથી પકડી રાખ્યું. એક વખત કારમાં આવી ગયા પછી મને થયું, હાશ ! હવે હું સુરક્ષિત છું. મેં રાહત અનુભવી. હું ગાડીમાં સુરક્ષિત છું તેમ જાણ્યા પછી હું શાંતિથી ત્યાંથી ગાડી હંકારી ગઈ.

અને ત્યારે જ મને ખ્યાલ આવી ગયો કે, મારામાં એક નોંધપાત્ર બદલાવ આવ્યો છે. એક સમય એવો હતો કે જ્યારે મારા માટે કાર એ ભય અને ગભરાટનું સાધન હતી, અને હવે તે જ કાર સલામતી અને રાહતનું સાધન બની ગઈ છે કે જેમાં હું શાંતિનો શ્વાસ લઈ રહી છું. અને તે દિવસથી મને ડ્રાઈવિંગનો જરાય ડર રહ્યો નથી.

શાંતિદાદાની આજ્ઞા પાછળ કોઈ ઊંડો હેતુ રહેલો હોય છે. તેઓ આપણને ભયરહિત થવાનું શીખવે છે કારણ કે, તેઓ હંમેશાં આપણી રક્ષામાં હોય છે. શાંતિદાદાએ જ્યારે માર્ગદર્શન આપતી વખતે કહ્યાં હતાં એ વચનો કે, ‘તારી બાજુમાં બેઠેલા ભગવાનને તું ગાડીમાં શહેર બતાવ.’ તેને હું યાદ કરું છું, ત્યારે તેઓ મને ખાતરી કરાવે છે કે, ભગવાન મારી બાજુમાં જ બેઠા છે. કેટલી બધી રીતે આ શબ્દો અર્થસભર છે ! મારે ડ્રાઈવિંગ કરતી વખતે ડરવાની જરૂર નહોતી, કારણ, ભગવાન મારી બાજુમાં જ હતા. મારે ભયજનક વિસ્તારમાં ડરવાની જરૂર નહોતી, કારણ, ભગવાન મારી બાજુમાં હતા. આપણાંમાંથી કોઈએ ક્યારેય ક્યાંય ડરવાની જરૂર નથી, કારણ, ભગવાન આપણી સાથે છે.

શા માટે શાંતિદાદા મને તકલીફવાળી નોકરી પસંદ કરવાનું જણાવે ? શા માટે શાંતિદાદા આપણે જે કરવાની ઈચ્છા ના હોય તે કરવા પ્રોત્સાહિત કરે ? પણ ગુરુની આજ્ઞામાં એ જ તો તાકાત છે કે, તેઓ આપણને જે જોઈતું હોય તે કંઈ હંમેશાં આપતા હોતા નથી, પણ આપણને ખરેખર જેની જરૂર હોય તે આપતા હોય છે. તેઓએ મને જે આપ્યું તે મારી સામાન્ય ધારણા કરતાં ઘણું વધારે હતું. શાંતિદાદાએ મને ભરોસો ને રક્ષણ બંને પૂરાં પાડ્યાં અને એથીયે વિશેષ ભગવાન સદાય આપણી સાથે છે તેનું જાણપણું આપ્યું. આપણે ગુરુની આજ્ઞા પાછળનું કારણ જાણતા ના હોઈએ, પરંતુ ગુરુ પર પૂર્ણ વિશ્વાસ રાખીને ગુરુની આજ્ઞાનું પાલન કરીએ તો આખરે તો આપણું રૂડું જ થતું હોય છે.

આમ તો, મારે મારી જાત પર વિશ્વાસ કરવાને બદલે, મને મારા ગુરુ પર વિશ્વાસ હોય એ જ મહત્ત્વનું છે. ◆

(સહેલી શેઠના ‘બ્રહ્મનિર્ઝર’-જુલાઈ, ૨૦૨૫ના અંકમાં પ્રકાશિત મૂળ અંગ્રેજી લેખનો ભાવાનુવાદ)